

تحولات دوران کودکی

زمان های انتقال در زمان عبور و گذر کودک در یک فعالیت، فعالیت بالاتر رخ می دهد. ورود به مدرسه و ترک کردن آن زمان گذراست. رفتن به بستر خواب یک زمان گذراست و این گونه از عصر دوچرخه به قرن هنر پای می گذارد. اکثر تحولات در حین گذر از گروه ها رخ می دهد، مثلاً حرکت از یک گروه بزرگ به یک گروه کوچک. اکثر معلمان کودکان را به فعالیت هایی طی روز وادار می کنند. امروزه در اکثر مدارس بچه های جوان کار خود را جهت گذر از یک فعالیت به فعالیت دیگر انجام می دهند و منتظر عبور زمان و دوره های عمر هستند. روش فعلی بهینه از انتظار و برای گذر عمر حمایت نمی کند. این فرصت ها و زمان ها یک فرصتی برای کارآموزی هستند. توصیه های عمومی برای تسهیل و آسان کردن عبور سالم از این مراحل شامل تقسیم بندی کودکان به گروه های کوچک تر، وجود معیارهای مرسوم روزانه و به کارگیری توصیه ها و اجتناب از خطرات دوران مختلف می باشد. دوره گذر Jenn Felman بعضی کارهای متفاوت را انجام دهید و بازی های دوران قبل از مدرسه Grace، فعالیت های دوران گذر برای کلاس های قبل از مدرسه شما ۲ کتاب است که ایده های متغیری برای بهینه کردن دوران گذار برای شما مهیا می کند، یک آهنگ گوش کنید، محاسبه کنید، دست هایتان را حرکت دهید یا چهره خود را تغییر دهد یا از راه های متفاوتی برای عبور از یک محل به محل دیگر استفاده کنید. تحولات فرصت

مناسبی برای کار و بهبود مهارت های زبانی و کلامی ایجاد می کنند. سئولات باز و گسترده ای از کودکان در مورد طرح بازی های آنها،؟؟ آنها یا هر کار دیگری پرسید.

تأخیرهای تکاملی:

کودکان دارای تأخیر تکاملی نیاز به زمان طولانی تر و توجه بیشتر و کمک جهت عبور از این زمان های گذر دارند. این کودکان اغلب نیاز به چند دقیقه وقت اضافی تر قبل از انجام کارها دارند یا منتظر بمانند تا کودکان دیگر ابتدا این کار را انجام دهند و یا منتظر پیشنهاد معلم خود هستند. اکثر اوقات شما باید این مسأله را تنها یادآوری مختصری کنید: "مایکل لطفاً به لیزا کمک کن تا این مهره ها را داخل بسته قرار دهد. این نمونه ویژه ای است، کلمات عمومی تو نیز به کار می رود مانند الآن نوبت تمیز کردن است. اکثر کودکان دارای تأخیر متوسط تا شدید از نظارت مستقیم و الگو برداری معلم خود سود می برند. زمانی که یک کودک با تأخیر تکاملی تازه وارد مدرسه یا کار جدیدی می شود روزها یا حتی هفته های بیشتری برای تطابق با محیط نیاز دارد و باید قبل از اینکه او را جهت فعالیت های عادی و روزمره از کودکان دیگر؟؟ دانست به وی فرصت بیشتری داد. حتی زمانی که کودک متوجه تأخیر خود می شود گاهی ممکن است رفتارهای نابهنجاری از خود بروز دهد. بعضی روزها کودک احساس بیهودگی می کند چرا که نمی تواند به خوبی و به طور مستقل فعالیت های خود را انجام دهد. در بعضی روزها کودک احساس بیهودگی می کند چرا که نمی تواند به خوبی و به طور مستقل فعالیت های خود را انجام دهد. در بعضی روزها کودک

حتی ممکن است ۱۰ قدم بزرگ به عقب بردارد. به عنوان مثال کودکی را در نظر بگیرید که قادر است لباس خود را به تنهایی بیرون آورد و ناگهان قادر به انجام این کار نباشد، ممکن است اضطراب و نگرانی کودکان در لباس پوشیدن برای یک عمل خارج از منزل گنج کننده و نگران کننده باشد یا ممکن است بعضی جزئیات در زندگی روزمره آنها تغییر کند و کودک را کاملاً مأیوس و ناامید کند. به ایندلیل کودک احتیاج به مقادیر کمک بیشتری از یک روز به روز دیگر جهت انجام کارهای خود بدون کمک دارد. اصلاحات زیر برای کودکان دچار تأخیر تکاملی در ذهن آنها ذکر می شود، گرچه اغلب برای کودکان POD، اوتیسم، ADHO و یا اشکالات رفتاری مفید باشد. سعی کنید فعالیت های پوشیدن و بیرون آوردن لباس در زمان مشابهی انجام شود. نظارت بیشتری بر کودک در حین انجام کارهایش داشته باشید. جسیکا ابتدا دستکش هایش را بیرون می آورد. او به خوبی دستکش هایش را بیرون آورد. سپس جسیکا کلاه خود را بیرون می آورد او به خوبی کلاهش را بیرون می آورد. از روش هایی برای کمک استفاده کنید تا او بیرون آوردن و لباس پوشیدن مستقل لباس را بیاموزد. در روش سلسله های پیشین از کودک خواسته می شود تمام مراحل را به جز مرحله آخر به طور کامل انجام دهد. سپس مرحله آخر را با نظارت و کمک بیشتری انجام دهد. زمانی که کودک توانست به طور مستقل مرحله آخر را انجام دهد سپس وارد مرحله بعدی می شود. این روش را تا زمانی که کودک قادر به انجام مستقل تمام مراحل پوشیدن و بیرون آوردن لباس باشد ادامه دهید.

در مورد کودکی که مهارت های کلامی محدود شده ای دارد پوشیدن لباس در خارج از منزل ممکن است مشابه زمان انجام آن در منزل باشد. از عکس هایی استفاده کنید تا کودک معنا و مفهوم دوره گذار را متوجه شود. به عنوان مثال عکسی از اتوبوس مدرسه یا مینی بوس نشانگر زمان رفتن به منزل است در حالی که تصویری از زمین بازی یا تصویری از وسایل بازی نشانگر این است که وقت رفتن به بیرون جهت بازی می باشد. از لباس هایی استفاده کنید که پوشیدن و بیرون آوردن آن ساده باشد، از لباس های انعطاف پذیر و شل استفاده کنید، از شاکت های شل استفاده کنید، از لباس های بدون دکمه استفاده کنید و به طور کلی لباس های بلند و شل و ۱ تا ۲ سایز بزرگتر را کودکان راحت تر می پوشند.

چند روش برای پوشیدن و بیرون آوردن لباس ها وجود دارد یک راه دوختن نوارهای کوتاهی به ژاکت به جای دکمه و چفت ها است، اگر احساس می کنید کودک چگونگی باز کردن دکمه را آموخته است از دکمه های بزرگتر برای سوراخ های لباس استفاده کند. در مورد بچه هایی که ضعف عضلانی یا کاهش توان و قدرت عضلانی دارند از دکمه های کوچک تر و کوتاه تر استفاده کنید تا کودک به سادگی زیپ لباس خود را بالا و پایین کند. چندین راه برای آموزش به کودک برای پوشیدن مستقل یک ژاکت وجود دارد: (۱) دکمه های ژاکت را باز کنید و آن را روی میز قرار دهید تا کودک بتواند آن را به اسانی بپوشد، به کودک نشان دهید که چگونه دست هایش را وارد لباس کند و سپس چگونگی وارد کردن دست دیگر را نیز به او یاد دهید. (۲) زیپ ژاکت را باز کنید تا کودک به راحتی

آن را بپوشد. ۳) ژاکت را در کمد از ۲ طرف آویزان کنید. سپس به او یاد دهید که به سمت ژاکت رفته و دست ها را وارد آستین لباس کند. سپس به او یاد دهید که لباس ها را بیرون آورد. ۴) ژاکت باز را روی صندلی کودک قرار دهید و از وی بخواهید روی صندلی بنشیند. به او کمک کنید تا یک دست خود را وارد آستین لباس کند و در مورد دست دیگر نیز این کار را تکرار کنید. این کارها را تا جایی که کودک قادر است به عنوان کارهای روزمره او قرار دهید. در هر روز برای کودک ریتم یا آهنگ پخش کنید تا به وسیله آن کودک با شوق بیشتری کارش را انجام دهد.

گاهی اوقات این آهنگ با نیازهای کودک نامتناسب است و کودک نیاز ندارد قبل از انجام کارها آن را گوش کند. به عنوان مثال آهنگ کشاورز در دره کوچک "صبح بخیر مایکل. صبح بخیر مایکل. او با این کار از دیدن شما خوشحال می شود و به مدرسه اش می رود. لطفاً وسایل او را آماده کنید. سپس یک وسیله مرکزی پیدا کرده و با او بازی کنید. در صورت امکان هر روز صبح با کودک بازی کرده و عصر آن را به پایان برسانید. انجام مکرر این عمل برای ایجاد حس کنترل و دفاع مناسب است. برای کمک به کودک تا در یک مسیر ثابت در زمان حرکت از یک عمل به عمل دیگر قرار داشته باشد نواری با باریکه های رنگ آمیزی شده در دو پای وی قرار دهید. یک برنامه تصویری از کارهای روزمره وی را در اتاقش نصب کنید. با این روش کودک فعالیت های روزانه خود را به درستی درک

خواهد کرد. نام کودک یا عکس وی را در مرکزی که قرار است در مرحله بعد برود نصب کنید.

تجهیزات و مشکلات ارتوپدی (اختلالات ارتوپدی):

کودکی که دچار اشکالات ارتوپدی است به طور مکرر جهت حرکت از یک محل به محل دیگر به کمک دیگران محتاج است. این کمک ممکن است کمک فیزیکی از یک فرد بزرگسال یا کودک دیگری باشد که او را داخل صندلی چرخ دار قرار دهد یا در را برایش باز کند تا کودک را روی صندلی چرخ دار حرکت دهد تا جلوی برخورد کودک به وسایل دیگر را بگیرد. یکی از بزرگترین مشکلات این کودکان طی دوره گذار این است که بتواند در مدت زمان مشابهی با کودکان هم سن و سال سالم خود از یک محل به محل دیگری بروند. به طور مکرر معلمان از کودکان می خواهند در مدت زمان بیشتری را نسبت به کودکان سالم هم سن و سال خود برای انجام کارهایش نیاز دارد. بهتر است کودکان دیگر منتظر بمانند تا کودک معلول کارهایش را انجام دهد یا این که بهتر است دیگران به کودک معلول در انجام کارهایش کمک کنند. ما امیدواریم برخی توصیه های ذکر شده در زیر به کودک معلول کمک کند که بتواند کارهای روزانه خود را تا جایی که ممکن است به طور صحیح انجام دهد. اجازه دهید تا کودک قلاب لباس ها را در یک طرف صندلی چرخ دار قرار دهید و این رضایت به کودک اجازه می دهد فضای بیشتری را برای حرکت نسبت به همسالان سالم خود داشته باشد، قلاب لباس ها را در جایی از صندلی چرخ دار در

دسترس کودک قرار دهید. این بدان معنی است که قلاب لباس ها به راحتی به سمت بالا و پایین حرکت کند تا جایی که قد کودک به آن برسد. همیشه کودک دست خود را وارد آستین لباس کند و لباس را بپوشد. زمانی که کودک لباسی بپوشد همیشه یک دست را ابتدا داخل لباس کند. برخی روش های مناسب لباس پوشیدن در بخش اختلالات ذهنی ذکر شده است که برای کودکان دارای مشکل ارتوپدی مناسب است ولی باید با یک متخصص ارتوپدی برای توصیه های بیشتر مشورت کنید. برخی کودکان که اشکالات ارتوپدی کمتری دارند، ممکن است برای لباس پوشیدن روی کف زمین یا صندلی بچه گانه بنشینند. برخی کودکان از کمک های اضافه تر مانند تشک های کناره ای یا بالشتک هایی در اطراف و عقب بدن خود سود می برند. یک کودک که دور صندلی چرخ دار است وقتی از او خواسته می شود درب اتاق را برای کودکان دیگر باز کند احساس سودمندی و مفید بودن می کند. این کارها برای کودکان دچار اشکالات ارتوپدی مفید است.

از آنجایی که این کودکان مدت زمان بیشتری برای عبور از یک محل به محل دیگر نیاز دارند به آنها اجازه دهید که زودتر از بچه های دیگر حرکت کنند.

اتاق کودک را طوری طراحی کنید که تمام قسمت های آن در دسترس کودک باشد. گاهی ممکن است نیاز به جابجا کردن وسایل اتاق باشد تا کودک به راحتی با صندلی چرخ دار خود در اتاق عبور و مرور کند باید گوشه های فرش ها یا موکت ها را چک کند تا لبه های آنها برجسته و یا پاره نباشد یا کناری اتاق شیب دار نباشد تا کودک به راحتی عبور و

مرور کند. حرکت از یک عمل به محل دیگر را ابتدا از گروه های کوچک تر آغاز کنید.
به عنوان نمونه اگر کودکان سالم به راحتی به اتاق مخصوص شستشو می روند کودکان معلول ممکن است با یک گروه برند و در؟؟ گروه دیگر برگردند و لذا باید به این کودکان مدت زمان بیشتری برای انجام کارهایشان به طور مستقل داد. از آنجایی که این کودکان قادر به عبور و مرور به طور مستقل نیستند ممکن است وقتی در یک محل متوقف شوند به کار خود خاتمه دهند. اگر کودک مسیرهای متعددی برای عبور از یک جا به جای دیگر دارد او آماده حرکت خواهد شد و یا شما چندین راه ارتباطی را برای این کار در اختیار او قرار دهید تا با کمک شما از یک محل به محل دیگر حرکت کند. به عنوان مثال توپ های کوچکی در صندلی وی قرار دهید یا اجازه دهید تا از یک وسیله ارتباطی مناسب استفاده کند. کاتالوگ لیست شده در صفحه ۱۹۰ را برای اطلاعات بیشتر مطالعه کنید. اجازه دهید تا کودکان سالم به کودک معلول برای عبور و مرور کمک کنند. البته نظارت دقیق والدین الزامی است، زمان های مختلف عبور و مرور و توانایی های مختلف کودکان متفاوت موجب ایجاد یک فعالیت عملکردی در آنها می شود.

اختلالات تکاملی منتشر شونده (PDD) و اوتیسم :

کودکان دچار PDD و اوتیسم فعالیت های ذهنی نامناسب را در حین انجام عمل مختلف دارند. این نوع رفتار شامل کار با دستگاه های نخ ریزی، تکان دادن های شدید، لرزش دست ها و دیگر فعالیت های تحریک کننده بینایی می باشد و باید شما به این کودکان نه

تنها به خاطر کارهای معمولی روزانه بلکه حتی در موقعیت های عملکردی پیشرفته تر آنها کمک کنید. بعضی از این کودکان توصیه های اختصاصی در مورد این کارها در مدرسه خود قرار می گیرند و اغلب به خوبی در منزل آنها را به کار می برند. روش ها و توصیه هایی برای عمل این کودکان وجود دارد. تمام والدین و افراد نزدیک به این کودکان باید جهت بهینه شدن اعمال روزمره آنها به این کودکان کمک کنند. اطلاعات اخیر نشان دهنده ۷۵-۸۰ درصد عقب ماندگی ذهنی در کودکان PDD و اوتیسم می باشد. لطفاً بخش تأخیر تکاملی را برای چگونگی برخورد با این کودکان مطالعه فرمایید.

طرفی از عکس یا تصاویری از برنامه روزانه کودک تهیه کنید، صبح ها این برنامه روزانه را برای کودکان شرح دهید. این تصاویر را در کادری قرار دهید تا هر وقت لازم شد آنها را بیرون آورید و کودک بتواند تصویر مناسب را در محل خودش قرار دهد و با این کار روحیه وی برای تغییر فعالیت هایش تقویت می شود. تلاش کنید فعالیت ها در یک زمان مشابهی انجام شود، به عنوان مثال ابتدا دستکش ها، سپس کلاه و بعد ژاکت را بپوشد و بیرون آورد. کودک را به دلیل کمک کردن به خودتان تمجید کنید نه اینکه وی را سرزنش کنید. "دست هایت را به من بده تا کلاهت را در آورم، متشکرم".

- روحیه کودک را فقط در کارت هایی که اعمال روزانه وی را نشان می دهند تقویت کنید تا پروسه مرحله به مرحله را به خوبی انجام دهد. خطوط سیاه و سفید برای کار بهتر از تصاویر رنگی می باشد.

• برخی کودکان PDD، اوتیسم یا تأخیر تکاملی که دچار اشکال در مهارت کلامی نیز

هستند به سختی قادر به درک دلیل بیرون آوردن لباس های خود می باشند، این مسأله

اکثراً در زمان رفتن به منزل یا زمان بیرون رفتن از منزل برای بازی رخ می دهد. در این

کودکان یک تصویر به خوبی دلیل این کار را به آنها نشان می دهد. به عنوان نمونه

تصویری از اتوبوس مدرسه یا مینی بوس اشاره به رفتن به منزل دارد در حالی که عکس

وسایل بازی یا زمین بازی نشان دهنده زمان رفتن به بیرون از منزل برای بازی دارد.

• از کلمات و مفاهیم مشابه و ساده ای برای هر کاری استفاده کنید. به عنوان نمونه

“زمان دوچرخه سواری است یا زمان خوردن میان وعده است یا زمان رفتن به بیرون

است، لباس را اینجا بگذار” در زمانی که با کودک صحبت می کنید به چشم های وی

نگاه کنید. از آهنگ هایی استفاده کنید تا کودک متوجه فرارسیدن عمل بعدی شود.

آهنگ های خود یا کتاب های مرتبط با آنکه در معرض این بخش در صفحه ۱۲۷ ذکر

شده ببینید.

کودکان PDD یا اوتیسم به آهنگ های معمولی که در مدارس استفاده می شود پاسخ

نمی دهند. شما باید به کار کودک خاتمه دهید و با یک آهنگ ملایم کار وی را شروع

کنید. به عنوان یک الگوی رفتاری مورد انتظار هر رفتاری را به صورت قطره قطره داخل

سبد یا سطل بیاندازید که حدود چند اینچ بالاتر از سطح وسیله قرار داده می شود برخی

کودکان نیاز به کمک در زمان آموختن این اعمال دارند. وسایل فیزیکی مانند عصاهای

سبک کارهای برخی از این کودکان را تسهیل می کند. می توان به کودک اجازه داد تا چراغ های وسیله خود را روشن کند تا کودکان دیگر متوجه عبور آنها شوند.

- اگر کودک PDD علایمی مانند پریدن انجام می دهند این کار موجب عبور از یک فعالیت به فعالیت دیگر می شود تا با این کارها خود را وارد گروه کنند. این مثال دیگری برای رفتار می باشد ولی در محیط مدرسه این کار نامناسب می باشد و لذا در برخی مکان ها کاربرد دارد.

برای برخی کودکان که به خوبی با اعداد و کلمات آشنا هستند شما می توانید در این اعداد و کلمات برای طرح ریزی برنامه روزانه آنها استفاده کنید. این اطلاعات را در یک تصاویر گرافیکی در معرض دید کودک قرار دهید تا او درک کند که پس از هر مرحله کار روزانه مرحله بعدی چه کاری خواهد بود.

از آهنگ های آهسته و ریتمیک برای آرامش وی در زمان استراحت کمک بگیرید. آهنگ بدون کلام نسبت به آهنگ کلام دار بهتر است. فرصت هایی برای بهبود قدرت حسی کودک فراهم کنید. نمونه ها شامل: قرار گرفتن روی یک تشک نرم، قرار گرفتن در یک پتو، در یک پوشش شبیه مادر قرار داده شود. جلیقه های محکم پوشیده شود یا یک پوشش کمری سفت استفاده شود. وزن کمر بند را پس از ۱۰ تا ۱۵ دقیقه تغییر دهید یا پس از ۲۰ دقیقه به طور کلی بردارید. اگر کودک برای انجام دادن یک مرحله و رفتن به مرحله بعدی

مشکل دارد، کودک را در محلی قرار دهید که مطمئن باشید پس از اتمام مرحله قادر است به مرحله بعدی وارد شود.

- یک روش دیگر برای تمام این توصیه ها این است که وارد مرحله بعدی شود. برای مثال برای بازی با مهره ها یک اسباب بازی برای کودک تهیه کنید.

- برخی کودکان برای عبور از یک مرحله به مرحله دیگر نیاز به کمک دارند، حتی با

به کارگیری این توصیه ها نیز به کمک احتیاج دارند. یک تقویت کننده مناسب نیازها

مانند غذا یا سرگرمی ممکن است برای کودک مهیج و هیجان انگیز باشد. البته باید برای

انجام این کار ابتدا با والدین یا دیگر مسئولین کودک مشورت کنید.

اختلال بیش فعالیتی و کمبود توجه (ADHD) و مسائل رفتاری :

این کودکان به سطح رشد و ساختمانی عادی می رسند. برخی از این کودکان در محیط

منزل که آشفته و خشن بوده است تربیت شده اند ولی این کودکان از بچه هایی که به طور

صحیح تربیت شده اند در مدرسه جدا نمی شوند. گرچه این کودکان مراحل انتقال ممکن

است به سختی انجام گیرد ولی معمولاً به طور صحیح این کار انجام می شود و انجام مکرر

این عمل به این کودکان حس اطمینان و مفید بودن در زندگی را می بخشد.

- برخی از این کودکان باید مجزا شوند تا مشخص شود چه اتفاقی از ابتدا رخ داده

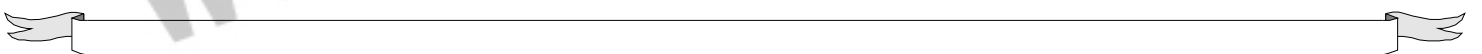
است باید برنامه های روزمره آنها را با یادآوری کارهای روزانه، ساختن قصد با تصاویر

از اتفاقات روزانه و تفکر چند دقیقه ای صحیح در هنگام راهی شدن کودک به مدرسه تقویت و یادآوری کرد.

- برخی از این کودکان نیاز دارند زمانی که به مدرسه می روند چند دقیقه با والدین خود بنشینند، وقتی آنها به مدرسه می روند دو مرحله گذار را سپری می کنند یکی از خانه به اتوبوس یا مینی بوس و یکی از اتوبوس به کلاس های درس می باشد. البته صبح نیز چندین مرحله را سپری می کنند، برخاستن از رختخواب، رفتن به توالت، صبحانه خوردن، لباس پوشیدن را با عجله انجام می دهند. زمانی که کودک به مدرسه می رسد او هنوز تحت استرس این مسائل می باشد.

- برخی کودکان کارها را با پریدن و دویدن انجام می دهند، دست ها را تکان می دهند تا دستکش هایشان بیرون آورند. ممکن است زمان های ورود را به عنوان زمان خارج از منزل به جای حضور در منزل در نظر بگیرد. یا ممکن است بالغین کافی وجود داشته باشند تا بچه را در انتخاب بین زمان مدرسه و صحیح و یک روش فعال تر راهنمایی کند.

- یک راه برای اجتناب از مشکلات این چنینی مانند نفرت یا تحت فشار کار انجام دادن، به حداقل رسانیدن زمان انتظار است. طرح ریزی دوره ای گذار یا گروه های کوچک ممکن است منجر به حرکت از یک محل به محلی دیگر بدون انتظار غیر ضروری شود.

- تلاش کنید یک فعالیت متناسب مانند گوش دادن به یک آهنگ، حرکات آغازگر یا تغییر در چهره انجام دهید تا مانند خرگوش یا فیل در حین دوره‌های گذار عمل کنید. توصیه‌های بیشتر در دوره‌های گذار حین فیدمن ذکر می‌شود: کارهای متفاوتی انجام دهید یا بازی‌های دوران قبل از مدرسه Grace: فعالیت‌های انتقالی مناسب برای اتاق‌های درس قبل از مدرسه شما. اگر یک کودک فعالیت ویژه‌ای انجام می‌دهد و برای حرکت به مرحله بعد دچار مشکوک شده است فعالیت مناسب قبلی او را یادآوری کنید تا مطمئن شود که قادر به عبور به مرحله بعدی است.

- در حدود ده دقیقه مانده به پایان فعالیت، به وی به طور مکرر به وی یادآوری کنید که فعالیت رو به پایان است و چندین مرتبه طی ۱۰ دقیقه بعدی این عمل را تکرار کنید. سعی کنید تا روش خود در مرحله گذار را با روشی که والدین در منزل به کار می‌برند را هماهنگ کنید. کارهایی که باید کودک انجام دهد و کارهایی که نباید انجام دهد را به والدین آموزش دهید.

- بین فعالیت‌های کودک را سوار دوچرخه یا ویلچر کنید. اجازه دهید بنشینند و استراحت کند و این کار را حدود ۵۰ ثانیه مانده به مرحله بعدی ادامه دهید.
- سعی کنید همیشه فعالیت بعدی آماده باشد تا زمان انتظار به حداقل برسد، انتظار زیادی به طور مکرر کودکان را بی‌قرار و خسته و تهاجمی می‌کند.

- کودکان کوچکتر نمی توانند به راحتی با کودکانی که به طور عمد یا تصادفی به آنها برخورد می کنند کنار بیایند، به طور مکرر پاسخ کودک پس زده می شود و او را هل می دهد، مطمئن باشید فاصله کافی بین کودکان در زمان گذار وجود داشته باشد. عبور و مرور در گروه های کوچک، فاصله بین بچه ها و عبور و مرور در کف اتاق با ایجاد کردن و کشیدن نوارهایی روی زمین و سعی به حداقل رساندن زمان انتظار باید صورت گیرد.

- از آنجایی که اکثر کودکان با برخی از این فعالیت ها دچار مشکل می شوند ممکن است برای انجام یک مرحله خیلی معطل کنند. از یک ساعت برای نشان دادن پایان هر مرحله استفاده کنید. ساعت را طوری تنظیم کنید تا در مدت زمان مناسب کودک بتواند به طور موفقیت آمیزی فعالیت خود را انجام دهد.

مشکلات و برنامه ریزی حرکتی کودکان :

اغلب افراد باید تعدادی وسیله را در اتاق جابجا کنند و از یک سمت اتاق به سمت دیگر حرکت کنند تا فعالیت تازه ای شروع کنند. کودکانی که این مشکلات را دارند مشکل کمی با زمان گذار دارند چرا که مشکلات فیزیکی اندکی دارند و فرصت بالایی برای تکرار این تمرین ها در طول روز دارند. چون اکثر این انتقال ها در گروه صورت می گیرد کودک ابتدا عمل دیگر بچه های گروه را می بیند و سپس عمل آنها را تکرار می کند. پوشیدن و بیرون آوردن لباس در این کودکان مشکل تر است. برخی تصویبه ها در صفحات

۱۲۷-۱۲۹ در بخش کودکان دچار اختلال تکاملی ذکر شده است که در مورد این کودکان نیز صادق است.

- کودکان را تشویق کنید تا در زمان عبور از یک محل به محل دیگر صحبت کنند. با کودک در مورد توالی فعالیت ها صحبت کنید تا یک تصویر ذهنی در مورد نیازهای بدن کودک برای انجام دادن مرحله بعدی فعالیت ها در ذهن وی ایجاد شود. مطمئن باشید مسیرهایی که قرار است کودک در آنها حرکت کند صاف و روشن باشد تا کودک مجبور نباشد از مسیرهای فرعی عبور کند.

- به کودکان وسایل سنگین بدهید تا قبل از حرکت کردن آنها را جابجا کند. این کار موجب ایجاد پیام حسی بر عضلات که مفاصل کودک می دهد که به برنامه ریزی و طرح ریزی برنامه حرکت وی کمک کند.

- زمانی که کودک به محل بعدی رسید او را تشویق کنید تا در مورد برنامه کاری خود سخن گوید. کودک چه کاری انجام داده است، چگونه این کار را انجام داده است، سخن گفتن موجب سازمان دهی و طرح ریزی کردن ساده برای کودک می شود. از این روش های مفید در زمان لباس پوشیدن و بیرون آوردن لباس کودک استفاده کنید.

- علاوه بر صحبت کردن در مورد طرح کاری شما می توانید اشکالی از کارهای کودک رسم کنید از او بخواهید آنها را برای شما توصیف کند. عکس ها تصویری ذهنی در مورد فعالیت هایی که قرار است در آینده انجام بدهد در کودک ایجاد

می شود. لباس پوشیدن را برای وی ساده کنید که با انجام مرحله این کار انجام می گیرد.
از روش های پیشین استفاده کنید.

اختلالات بینایی :

کودکی که دچار اختلال بینایی است نیاز به زمان بیشتری برای تطابق با محیط مدرسه و دیگر محیط های جدید خواهد داشت. این کودک نیاز به روزها و حتی هفته ها وقت دارد تا خود را با گروه بزرگتری منطبق کند و اکثر اطلاعات به دست آمده از طریق اطلاعات شنوایی در طول روز در مورد فعالیت های وی خواهد بود. اجازه دهید که کودک ناینوا احساس امنیت بیشتری در محیط تازه خود احساس کند، قبل از اینکه کودک وارد فعالیت های روزمره شود.

- یک قلاب لباس برای او تهیه کنید و آن را در دسترس وی قرار دهید تا در پایان و آغاز از آن استفاده کنید و زمانی که نیاز به شناسایی ابزار دیگر به کودک است از وسایلی مانند صندلی یا فرش استفاده کنید. نمونه هایی از این وسایل شامل کاغذ سمباده یا لباس می باشد.

- از یک وسیله و یا یک شاخص شنوایی مانند گلوله های کوچک استفاده کنید، این گلوله ها را بالای سر کودک آویزان کنید.

- به کودک اطلاعات کافی در مورد وسایل موجود اتاق بدهید. آیا تخته سیاه نزدیک پنجره است؟ اینجا قفسه مخصوص مهره ها است. وقتی به سمت دیگر قفسه ها می روی

چه چیزهایی پیدا می کنی؟ از قالیچه هایی به عنوان منبع پایه در اتاق فرآیند راه رفتن استفاده کنید. مکانی تعیین کنید که کودک پس از اتمام کارهایش به آنجا برود و از آنجا به محل فعالیت بعدی برود. این کار مناسبی برای معرفی محل های مختلف اتاق به کودک است، چون کودک یک نقطه را به عنوان مرجع انتخاب می کند و هر چیزی در اتاق ممکن است نسبت به نقطه مبدأ سنجیده شود.

- برخی وسایل کودک ممکن است به طور نامرتب و بدون هدف در اتاق پخش باشد، نباید به سرعت این کارها را انجام داد، چرا که این کودک باید واقعاً گزینه های خود را بررسی کند که این کار به وسیله اطلاعات شنوایی وی از محیط اطرافش می باشد.

- این زمان ها ممکن است فرصتی برای تقویت مهارت های اجتماعی به ویژه مشارکتی و درخواست کمک باشد. کودک ممکن است برای لباس پوشیدن در مورد زمان ترک منزل به کمک نیاز داشته باشد. شما باید به او آموزش دهید که چگونه از کودکان دیگر یا بالغین کمک بخواهد، یا به طور واقعی به کودکان یاد دهید که چگونه درخواست کمک کند و چه زمانی نیاز به کمک دارد.

- نواحی مختلف اتاق را با پوشش های کف اتاق یا شاخص هایی مشخص کنید، برای مرکز مهره ها فرش های داخل و خارج اتاق را نشانه گذاری کنید. از فرش متفاوت دیگر برای نواحی دایره ای استفاده کنید و از نوارهایی برای مشخص کردن نواحی هنری استفاده کنید.

- راه دیگر برای مشخص کردن نواحی اتاق رنگ کردن لبه های قفسه کتاب ها،

تابلوها، میزها و کناره های در با یک رنگ مشخص یا با خطی از نوار رنگی می باشد.

- باریکه هایی از سیم یا چسب به دیوارها و کناره های اتاق وصل کنید تا یک وسیله

راهنمایی در هنگام عبور و مرور در اتاق باشد.

- وقت بیشتری به کودک بدهید تا بتواند به طور کامل این کارها را انجام دهد. اگر

کودک نیاز به کمک فیزیکی دارد در جلو یا کنار کودک قدم بزنید تا در صورت لزوم

به وی کمک کنید.

- سر راه کودک حرکت نکنید بلکه اجازه دهید کودک دست یا بازوی شما را بگیرد.

- اتاق را به وسیله مشخص کردن گوشه ها و کناره های آن با یک لایه ضخیم فیر یا

چوب و برداشتن وسایل اضافی برای کودک دچار نابینایی مطمئن و ایمن کنید. سعی

کنید اتاقی ساده و سازمان یافته فراهم کنید.

- از وسایل شنوایی مناسبی برای نشان دادن مراحل گذار استفاده کنید. به عنوان نمونه

پس از ۵ دقیقه یک اخطار توسط حلقه ای گلوله انجام شود و سپس با یک آهنگ یا

ریتم مداوم این اخطار را به وی گوشزد کنید.

مرکز حرکات نرم و ظریف:

برای کودک سن مدرسه مهارت های ظریف حرکت معمولاً همراه با خوب نوشتن کودک،

شناسایی رنگ ها و مهارت ها می باشد. در مورد کودکی که در سن قبل از مدرسه است.

این مهارت ها شامل مهارت هایی است که کودک را برای فعالیت های؟؟ با سن مدرسه مرتبط می سازد. در سطح قبل از مدرسه با کودکان را تشویق به نوشتن روی کاغذ، بازی با خاک رس، حمل وسایل کوچکی مانند مهره ها، حبوبت یا وسایل پر مانند و انجام فعالیت های دو طرفه مانند؟؟ مهره ها و کشوها و باز کردن کمد ها می باشد. این فعالیت ها شامل بستن زیپ ها، بستن کیف برداشتن مهره ها و دیگر سکه ها، برداشتن وسایل توسط انبرهایی با استفاده از سپری کردن وسایل برای تمیز کردن، شستشوی لباس ها و آویزان کردن لباس ها به دستگیره در می باشند، شما باید با درمان گریهای بیماری های شغلی و دیگر پزشکان در مورد مهارت های حرکتی ظریف مانند چنگ زدن، رها کردن، کشش دست و انگشتان، هماهنگی بین حرکات چشم و دست، هماهنگی دو طرفه (استفاده از دو دست با یکدیگر) و تکامل دست غالب مشاوره و صحبت کنید. گرچه این شیوه ها برای این کودکان و توانایی آنها مفید است و نیز برای ایجاد یک برنامه درمانی مناسب سودمند است. شما باید هر گونه فعالیت ظریف حرکتی را در کلاس های درس به عنوان یک فرصتی برای کودک در نظر بگیرید تا مهارت های حرکتی ظریف خود را توسعه دهد. تکامل یک؟؟ غالب به طور متداول برای معلمان و والدین یک موضوع مهم است. ژنتیک و سیستم عصبی کودک غالب بدون یکی از دست ها را تحت تأثیر قرار می دهد. گرچه اکثر کودکان در اوایل کودکی یک یا هر دو دست خود را به عنوان دست غالب انتخاب می کنند ولی برخی کودکان سال ها استفاده از دو دست را تمرین می کنند تا سرانجام یک دست را به عنوان

دست غالب استفاده کنند. زمانی که کودک تصمیم می گیرد به عنوان مثال دست چپ خود را برای رنگ آمیزی و نوشتن انتخاب کند، او احساس می کند که با دست راست راحت تر توانایی برش دادن اجسام را دارد. این نوع مهارت ویژه دست ها کاملاً مرسوم است به ویژه برای کودکانی که چپ دست هستند. تحقیقات اخیر اشاره می کند که برخی کودکان تا سن ۷ سالگی یک دست را به عنوان دست غالب انتخاب می کنند در حالی که در برخی کودکان کوچکترین موضوع خیلی کمتر طول می کشد. سعی کنید از هر دو دست توانایی استفاده را داشته باشند و هر از گاهی یکی از دست ها را استراحت دهد. مهارت های حرکتی ظریف پس از تکمیل و به دست آوردن عملکرد مناسب مهارت های عقلانی در عضلات بزرگ ادامه پیدا می کند و با فعالیت های تمرینی مکرر و مناسب بهبود پیدا می کند. ما نمی توانیم اهمیت کافی در مورد تکامل ماهیچه های بزرگ و مفاصل برای تکمیل موفقیت آمیز مهارت های ظریف تر مانند نوشتن و رنگ آمیزی، جابجا کردن دکمه ها، جابجا کردن اشیاء کوچک و استفاده از گیره های کاغذی ارائه دهیم. تنه کودک ضعیف است و ماهیچه های اطراف شانه کودک قادر به پایدار کردن مناسب مفصل شانه نمی باشد، بازوی کودک مکرراً و آزادانه حرکت می کنند که مانند یک عروسک خشن است. زمانی که این اتفاق رخ می دهد دست....

جهت خرید فایل word به سایت www.kandoocn.com مراجعه کنید
یا با شماره های ۰۹۳۶۶۰۲۷۴۱۷ و ۰۹۳۶۶۴۰۶۸۵۷ و ۰۶۶۴۱۲۶۰-۵۱۱ تماس حاصل نمایید

Filename: Document1
Directory:
Template: C:\Documents and Settings\hadi tahaghoghi\Application
Data\Microsoft\Templates\Normal.dotm
Title:
Subject:
Author: sadegh
Keywords:
Comments:
Creation Date: 4/11/2012 8:54:00 PM
Change Number: 1
Last Saved On:
Last Saved By: hadi tahaghoghi
Total Editing Time: 0 Minutes
Last Printed On: 4/11/2012 8:54:00 PM
As of Last Complete Printing
Number of Pages: 21
Number of Words: 3,698 (approx.)
Number of Characters: 21,083 (approx.)